

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – DocMorris NV / Apothekerkammer Nordrhein

(Sprawa C-190/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Produkty lecznicze stosowane u ludzi wydawane na receptę lekarską – Dyrektywa 2001/83/WE – Zakres stosowania – Reklama apteki wysyłkowej mająca na celu wywaranie wpływu nie na dokonywany przez klienta wybór konkretnego produktu leczniczego, lecz na dokonywany przez niego wybór apteki – Gra promocyjna – Swobodny przepływ towarów – Uregulowanie krajowe – Zakaz oferowania, zapowiadania lub przyznawania korzyści i innych prezentów reklamowych w odniesieniu do produktów terapeutycznych – Sposoby sprzedaży niewchodzące w zakres stosowania art. 34 TFUE]

(2021/C 349/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DocMorris NV

Strona pozwana: Apothekerkammer Nordrhein

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/26/UE z dnia 25 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że nie ma ona zastosowania do uregulowania krajowego zakazującego aptece, która sprzedaje produkty lecznicze drogą wysyłkową, organizowania akcji reklamowych w postaci gry promocyjnej umożliwiającej uczestnikom wygraną przedmiotów codziennego użytku innych niż produkty lecznicze, przy czym udział w tej grze jest uzależniony od przysłania zamówienia na produkt leczniczy stosowany u ludzi wydawany na receptę lekarską, wraz z tą receptą.
- 2) Artykuł 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on takiemu uregulowaniu krajowemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance du Luxembourg – Belgia) – BJ / État belge

(Sprawa C-241/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ pracowników – Swobodny przepływ kapitału – Podatek dochodowy – Przepisy zmierzające do unikania podwójnego opodatkowania – Dochody osiągnane w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania – Mechanizm obliczania zwolnienia z podatku w państwie członkowskim miejsca zamieszkania – Utrata części niektórych korzyści podatkowych]

(2021/C 349/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance du Luxembourg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BJ

Strona przeciwna: État belge

Sentencja

- 1) Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom podatkowym państwa członkowskiego, których stosowanie skutkuje tym, że podatnik mający miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim traci w ramach obliczenia podatku dochodowego w rzeczonym państwie członkowskim część korzyści podatkowych przyznanych przez to państwo, z tego względu, że podatnik ten otrzymuje wynagrodzenie z tytułu wykonywania pracy najemnej w innym państwie członkowskim, podlegające opodatkowaniu w tym ostatnim państwie członkowskim i zwolnione z opodatkowania w pierwszym państwie członkowskim na podstawie dwustronnej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.
- 2) Okoliczność, że dany podatnik nie osiąga znaczącego dochodu w państwie członkowskim miejsca zamieszkania, nie ma wpływu na odpowiedź udzieloną na pierwsze pytanie prejudycjalne, ponieważ to państwo członkowskie jest w stanie przyznać mu dane korzyści podatkowe.
- 3) Okoliczność, że na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania pomiędzy państwem członkowskim miejsca zamieszkania a państwem członkowskim zatrudnienia dany podatnik, w ramach opodatkowania dochodów osiągniętych w drugim państwie członkowskim, otrzymuje korzyści podatkowe przewidziane przez przepisy podatkowe tego państwa, nie ma wpływu na odpowiedź udzieloną na pierwsze pytanie prejudycjalne, ponieważ ani ta umowa, ani przepisy podatkowe państwa członkowskiego miejsca zamieszkania nie przewidują uwzględnienia tych korzyści i korzyści te nie obejmują niektórych z korzyści, do których podatnik ten ma co do zasady prawo w państwie członkowskim miejsca zamieszkania.
- 4) Okoliczność, że w państwie członkowskim zatrudnienia dany podatnik uzyskał ulgę podatkową w wysokości co najmniej równej kwocie korzyści podatkowych, które utracił w państwie członkowskim miejsca zamieszkania, nie ma wpływu na odpowiedź udzieloną na pierwsze pytanie prejudycjalne.
- 5) Artykuł 63 ust. 1 i art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom podatkowym państwa członkowskiego, których stosowanie skutkuje tym, że podatnik mający miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim traci część korzyści podatkowych przyznanych przez to państwo członkowskie z tego powodu, że podatnik ten osiąga dochody z mieszkania, którego jest właścicielem w innym państwie członkowskim, podlegające opodatkowaniu w tym państwie członkowskim i zwolnione z opodatkowania w pierwszym państwie członkowskim na podstawie dwustronnej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

(¹) Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – BEMH, Conseil national des centres commerciaux / Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

(Sprawa C-325/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2006/123/WE – Artykuł 14 pkt 6 – Swoboda przedsiębiorczości – Zezwolenie na prowadzenie działalności handlowej wydane przez organ kolegialny – Organ złożony w szczególności z ekspertów reprezentujących środowisko gospodarcze – Osoby mogące stanowić lub reprezentować konkurujące z wnioskodawcą ubiegającym się o zezwolenie podmioty gospodarcze – Zakaz]

(2021/C 349/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BEMH, Conseil national des centres commerciaux

Strona przeciwna: Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales